

DZIENNIK URZĘDOWY

KOMITETU PRACY I PŁAC

Rok V

Warszawa, dnia 1 lipca 1965 r.

Nr 3 (22)

TREŚĆ:

Poz.	Str.	Poz.	Str.
I. USTAWODAWSTWO PRACY I UBEZPIECZENIA SPOŁECZNE		10. Wyjaśnienie Nr 5 Komitetu Pracy i Płac z dnia 11 maja 1965 r. w sprawie uznawania choroby wibracyjnej u ręcznych szlifierzy za chorobę zawodową	
8. Wyjaśnienie Nr 3 Komitetu Pracy i Płac z dnia 15 kwietnia 1965 r. w sprawie zasiłku rodzinnego na dzieci kończące dziewiętnasty rok życia w ciągu roku szkolnego	7		7
9. Wyjaśnienie Nr 4 Komitetu Pracy i Płac z dnia 11 maja 1965 r. w sprawie zaliczania do kategorii zatrudnienia pracowników Toruńskich Zakładów Urządzeń Młyńskich	7		7
II. ZATRUDNIENIE		11. Pismo okólne Nr 10 Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 24 kwietnia 1965 r. w sprawie realizowania zapotrzebowań zakładów pracy na siłę roboczą w latach 1965 i 1966	
			8

I. USTAWODAWSTWO PRACY I UBEZPIECZENIA SPOŁECZNE

8.

WYJAŚNIENIE NR 3 KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 15 kwietnia 1965 r.

w sprawie zasiłku rodzinnego na dzieci kończące dziewiętnasty rok życia w ciągu roku szkolnego.

Na podstawie art. 3 pkt 9 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o utworzeniu Komitetu Pracy i Płac oraz o zmianach właściwości w dziedzinie ubezpieczeń społecznych, rent, zaopatrzeń i opieki społecznej (Dz. U. Nr 20, poz. 119) Komitet Pracy i Płac w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych wyjaśnia, co następuje:

Zgodnie z postanowieniem § 1 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1959 r. w sprawie zmiany warunków nabywania uprawnień do zasiłków rodzinnych (Dz. U. Nr 64, poz. 379) na dzieci kształcące się w średnich szkołach ogólnokształcących lub w szkołach zawodowych zasiłek rodzinny przysługuje do ukończenia przez nie dziewiętnastego roku życia.

Ponieważ w niektórych wypadkach uczniowie kończą ostatni rok nauki już po ukończeniu dziewiętnastego roku życia, wyjaśnia się, że na dziecko, które w ostatnim roku nauki w szkole średniej ogólnokształcącej lub w szkole zawodowej kończy dziewiętnaście lat życia w okresie między 1 stycznia a 30 czerwca, zasiłek rodzinny należy wypłacać także po osiągnięciu tego wieku — do końca roku szkolnego.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: **A. Burski**

9.

WYJAŚNIENIE NR 4 KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 11 maja 1965 r.

w sprawie zaliczania do kategorii zatrudnienia pracowników Toruńskich Zakładów Urządzeń Młyńskich.

Na podstawie § 2 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 1956 r. w sprawie zaliczania pracowników do kategorii zatrudnienia (Dz. U. z 1956 r. Nr 39, poz. 176 oraz z 1964 r. Nr 34, poz. 215) Komitet Pracy i Płac w porozumieniu z Ministrem Przemysłu Spożywczego i Sku-

pu oraz Centralną Radą Związków Zawodowych wyjaśnia, co następuje:

Pracownicy Toruńskich Zakładów Urządzeń Młyńskich w Toruniu zatrudnieni w Dziale Odlewni Żeliwa są objęci działem IX wykazu prac wykonywanych w warunkach szkodliwych dla zdrowia, uprawniających do zaliczenia do I kategorii zatrudnienia, stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 1956 r. w sprawie zaliczania pracowników do kategorii zatrudnienia.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: **Ā. Burski**

10.

WYJAŚNIENIE NR 5 KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 11 maja 1965 r.

w sprawie uznawania choroby wibracyjnej u ręcznych szlifierzy za chorobę zawodową.

Na podstawie art. 3 pkt 9 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o utworzeniu Komitetu Pracy i Płac oraz o zmianach właściwości w dziedzinie ubezpieczeń społecznych, rent, zaopatrzeń i opieki społecznej (Dz. U. Nr 20, poz. 119) Komitet Pracy i Płac w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych wyjaśnia, co następuje:

W myśl pkt 10 wykazu chorób zawodowych stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 maja 1956 r. w sprawie wykazu chorób zawodowych (Dz. U. Nr 27, poz. 122) schorzenia mięśni, kości i stawów spowodowane używaniem narzędzi udarowych, uważa się jako uprawniające do świadczeń przewidzianych w przepisach w razie inwalidztwa lub śmierci spowodowanych chorobami zawodowymi.

Praktyka wykazuje, że u pracowników posługujących się w pracy wysokobrotowymi szlifierkami ręcznymi mogą występować przypadki nerwicy naczyniowo-ruchowej.

Schorzenie to, zwane chorobą wibracyjną, wynika z istoty pracy wykonywanej przez pracowników posługujących się szlifierkami ręcznymi. Czynnikiem chorobotwórczym są w danym przypadku drgania o znacznej częstotliwości wytwarzane przez te szlifierki przy obróbce mechanicznej.

Choroba wibracyjna stosownie do ust. 90 instrukcji stanowiącej załącznik do wyjaśnienia Nr 2 Komitetu Pracy i Płac z dnia 21 kwietnia 1964 r. w sprawie stosowania niektórych przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym (Dz.

Urz. KFIP Nr 2, poz. 3) uznana została za chorobę objętą pkt 10 wykazu chorób zawodowych.

W związku z tym, że przy obróbce mechanicznej szlifierekami ręcznymi występują również elementy uderu, istnieje podstawa do uznania choroby wibracyjnej u pracowników posługujących się tymi szlifierekami za chorobę zawodową w rozumieniu przepisów powołanego na wstępie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 maja 1956 r.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: **A. Burski**

II. ZATRUDNIENIE

II.

PISMO OKÓLNE Nr 10

PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 24 kwietnia 1965 r.

w sprawie realizowania zapotrzebowań zakładów pracy na siłę roboczą w latach 1965 i 1966.

W wykonaniu § 1 zarządzenia Nr 20 Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 marca 1965 r. w sprawie zapewnienia uspołecznionym zakładom pracy siły roboczej w latach 1965 i 1966 — ustala się następujące wytyczne dla wydziałów zatrudnienia prezydiów rad narodowych:

- I. 1. Przy realizowaniu zapotrzebowań na pracowników na terenach o niedoborze męskiej siły roboczej wydział zatrudnienia prezydium rady narodowej, zwany w dalszym ciągu wydziałem zatrudnienia, powinien przestrzegać zasady kierowania do pracy przede wszystkim kobiet, z wyjątkiem prac dla nich wzbronionych.
2. Za tereny o niedoborze męskiej siły roboczej uważa się województwo katowickie oraz miasta wyłączone z województw a także inne miasta, które ustala prezydium wojewódzkich rad narodowych.
3. Wydział zatrudnienia może kierować mężczyzn na stanowiska nie umieszczone w wykazie prac wzbronionych kobietom, tylko w wyjątkowo uzasadnionych okolicznościach, w zasadzie, gdy:
  - a) kandydatem na dane stanowisko pracy jest absolwent szkoły zawodowej w wyuczonym zawodzie bądź robotnik wykwalifikowany, o ile brak jest dla nich innych propozycji odpowiedniej pracy,
  - b) wśród zgłaszających się o pracę kobiet brak jest kandydatek posiadających wymagane na dane stanowiska pracy kwalifikacje zawodowe, a zakład pracy nie może zapewnić im zdobycia potrzebnych kwalifikacji w trybie uprzedniego przeszkolenia lub przyuczenia do danej pracy,
  - c) wśród zgłaszających się kobiet brak jest odpowiednich kandydatek do prac objętych zapotrzebowaniem (np. prace wielozmianowe, prace wymagające znacznego wysiłku fizycznego, znaczne

oddalenie miejsca pracy od miejsca zamieszkania itp.),

- d) poszukującymi pracy są mężczyźni o niepełnej zdolności do pracy spowodowanej wiekiem lub stanem zdrowia, a nie pobierający zaopatrzenia rentowego.
  4. Jeżeli zakład pracy, zgłaszając wolne miejsca pracy do wydziału zatrudnienia, nie wyrazi zgody na przyjęcie do pracy kobiet bez dostatecznego uzasadnienia — wydział zatrudnienia może odmówić przyjęcia zgłoszonego zapotrzebowania i nie wykazać go w sprawozdaniu statystycznym z pośrednictwa pracy. Wydział zatrudnienia nie udziela również w tym przypadku zezwolenia zakładowi pracy na przyjęcie pracowników we własnym zakresie.
  5. Wydział zatrudnienia powinien dołożyć starań, aby zakłady pracy w sposób bardziej intensywny organizowały ze środków własnych szkolenie zawodowe kobiet i dziewcząt w rozmiarach odpowiadających posiadanym zapotrzebowaniom na pracowników. Wydziały zatrudnienia powinny również, w zależności od istniejących potrzeb, rozszerzać zakres finansowania przysposobienia zawodowego kobiet ze środków interwencyjnych.
  - II. 6. Zgodnie z § 10 uchwały Nr 42 Rady Ministrów z dnia 26 lutego 1958 r. w sprawie zadań polityki zatrudnienia w uspołecznionych zakładach pracy (Monitor Polski Nr 16, poz. 100) przedsiębiorstwa państwowe mogą przyjmować do pracy nowych pracowników wyłącznie spośród kandydatów kierowanych przez wydział zatrudnienia prezydium rady narodowej lub na podstawie zezwolenia wydanego przez ten wydział. Wydział zatrudnienia powinien wzmocnić kontrolę w tym zakresie oraz w każdym stwierdzonym przypadku naruszenia przez zakład pracy wyżej wymienionego postanowienia uchwały obowiązany jest zawiadomić jednostkę nadrzędną nad zakładem pracy.
  7. W przypadku, gdy interwencja w jednostce nadrzędnej nad zakładem pracy nie odniesie pozytywnego skutku, wydział zatrudnienia powinien przedstawić sprawę wydziałowi zatrudnienia prezydium wojewódzkiej rady narodowej. Jeżeli ponowna interwencja w jednostce nadrzędnej nie da rezultatu, należy sprawę przekazać do Komitetu Pracy i Płac.
  8. Niezależnie od zawiadomienia jednostki nadrzędnej nad zakładem pracy, w razie stwierdzenia, że zakład pracy uchyla się od obowiązków przewidzianych w art. 4 ust. 1 dekretu z dnia 2 sierpnia 1945 r. o urzędach zatrudnienia (Dz. U. Nr 30, poz. 182), wydział zatrudnienia powinien skierować sprawę do kolegium karno-administracyjnego.
- Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: **A. Burski**

Redakcja i Administracja: Komitet Pracy i Płac, Warszawa, ul. Szopena 1

Prenumerata roczna wynosi zł 40.—

Należność za prenumeratę należy wpłacać na 30 dni przed rozpoczęciem roku kalendarzowego na rachunek Komitetu Pracy i Płac w V O/M N.B.P. w Warszawie Nr 1529-91-714 na dochód budżetu cz. 6 dz. 7 r. 3.

Otrzymana wpłata traktowana będzie jako zamówienie.

Rachunków za prenumeratę nie wystawia się.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy w terminie 10-cio dniowym po otrzymaniu następnego numeru.